



Pilotní projekt
DOMÁCÍHO KOMPOSTOVÁNÍ
v městské části Brno-Žebětín



KOMPOSTOVÁNÍ V DOMÁCNOSTI

MINIWASTE

Pilotní projekt domácího kompostování v městské části Brno-Žebětín

Statutární město Brno jako přidružený subjekt v rámci mezinárodního projektu „Návrh, realizace a zhodnocení inovačního a udržitelného strategického plánu vedoucího k minimalizaci městského organického odpadu v zemích EU“, ve zkratce MINIWASTE realizuje „Pilotní projekt domácího kompostování v městské části Brno-Žebětín“.

Snižování organických odpadů v domácnosti

V současné době je přirozené třídit jednotlivé složky odpadů. Ve městě Brně jsou k dispozici sběrné nádoby na separované složky domovního odpadu – papír, sklo, PET-lahve a nápojové kartony. V domovním odpadu je však významně zastoupen i biologicky rozložitelný odpad, tzv. bioodpad a to až 30%. Bioodpad představuje jediný druh odpadu, který si můžeme sami doma přeměnit na kvalitní organické hnojivo – kompost. V podstatě se nedá hovořit ani o odpadu, neboť se jedná o organickou hmotu, která se mění a je přepracována pro další použití. Při domácím nebo komunitním kompostování není nutné odpad nikam přepravovat. S tím souvisí náklady na dopravu, zpracování a samozřejmě i méně emisí z výfukových plynů. Kompostovat bioodpad se vyplatí, protože se snižuje množství sváženého směsného komunálního odpadu a současně se „vyrábí“ organické hnojivo.

Kompostováním lze snížit množství směsného komunálního odpadu až o 30%!

Bioodpad představuje jediný druh komunálního odpadu, který můžeme sami doma přeměnit na kvalitní organické hnojivo – kompost. Při využití kompostu se do půdy navrácí chybějící organická hmota - humus.

Pokud se bioodpad kompostuje a kompost ukládá do půdy, dochází k takzvané „sequestraci“, to znamená k uložení vázaného uhlíku do půdy ve formě humusových látek a organominerálních komplexů. Z jedné tuny bioodpadu může být vyrobeno cca 0,4 tuny kompostu, tvořeného přibližně 60% sušinou, která obsahuje až 40% uhlíku. Jedna tuna zkompostovatelného bioodpadu může ušetřit cca 0,352 tuny emisí CO₂. Kompostováním tak přispíváme ke snížení emisí skleníkových plynů a k ochraně životního prostředí.

Kompostování

Kompostovací proces probíhá buď horkou cestou – horké kompostování, nebo studenou cestou – studené kompostování. Technologie horkého kompostování musí splnit podmínky průběhu vysokých teplot (50 – 65 °C) a využívají se tam, kde je nutné zlikvidovat potenciální choroby nebo patogenní mikroorganismy, semena nebo kořeny invazních rostlin.

Délka kompostovacího procesu záleží na použité technologii kompostování a na druhu kompostovaných surovin. Například intenzivní technologie horkého kompostování vybavené speciální technikou zajistí průběh kompostovacího procesu za 1 měsíc, naproti tomu studené kompostování může trvat 6 až 12 měsíců a pokud se nenadrť suroviny ze dřeva tak i déle. Suroviny s vyšším obsahem ligninu (dřevní hmota) se kompostují déle než například zbytky zeleniny, travní hmota.

Kompostovací proces

Základní podmínky pro kompostování jako takového jsou pro všechny typy kompostovacích procesů stejné .

Příprava surovin

Suroviny vhodné pro kompostování se hodnotí podle chemických vlastností obsahu dusíku, uhlíku, organické hmoty a vlhkosti. Příprava surovin spočívá v zjištění jejich kvality a úpravě (drcení, štěpkování, prosévání)

Míchání a úprava surovin

- Optimální směs pro kompostování má parametry – **základní podmínky pro kompostování** :
 - poměr C : N 30 : 1
 - vlhkost 40 - 65 %
- Velké kusy je třeba naštěpovat, nasekat nebo nadrtit.
- Hrubší a vzdušný materiál, který umožní provzdušnění patří do kompostu. Neměl by chybět i ve vyšších vrstvách (nařezané nebo nasekané větve stromů a keřů apod.).
- Pestřejší skladba materiálů je lepší.
- Materiál ke kompostování je třeba dobře promíchat - vlhký se suchým, porézní s hutným a uhlíkatý „C“ (zelený) s dusíkatým „N“ (hnědým) nejlépe v poměru 20 až 30 :1 (tuto podmínku splňuje kuchyňský bioodpad). Uhlíkaté materiály jsou především rostlinné zbytky jako sláma, piliny, kůra, nadrobno nasekané větve, lepenka, papírové ubrousky. Dusíkaté materiály jsou především králičí trus, drůbeží trus a patří sem i posekaná mladá tráva (krátká seč).
- Ke směsi surovin je vhodné přidat hlínu či hotový kompost, které urychlí kompostování proces.
- Kompost je vhodné jednou až čtyřikrát promíchat (1x až 2x za 2 až 3 měsíce) z důvodu přístupu kyslíku, případně zvlhčit.
- Správnou vlhkost poznáme, když zmáčkneme hrst kompostovaného materiálu v dlani. Materiál by měl zůstat v dlani a mezi prsty se nesmí objevit kapičky vody.
- Obecným pravidlem je přidávat 2 až 3 díly dusíkatého hnědého materiálu na 1 díl uhlíkatého zeleného materiálu.



Poměr C:N v některých materiálech ke kompostování:

Surovina	C : N
Posekaná tráva	20 : 1
Odpad z kuchyně	20 : 1
Hnůj skotu	20 : 1
Koňský hnůj	25 : 1
Listí	50 : 1
Jehličí	70 : 1

Surovina	C : N
Sláma	100 : 1
Kůra	120 : 1
Dřevo, větve	200 : 1
Papír, kartony	350 : 1
Piliny	až 500 : 1



Pokud kompost zapáchá jako „zkažená vejce“, znamená to, že v něm převládá materiál s nadměrným obsahem uhlíku. V tomto případě přidáme posekanou trávu nebo listí. Vysoký obsah dusíku signalizuje zápach amoniaku, do kompostu tedy přimícháme dřevěné třísky, kůru nebo piliny.

Vlastní kompostování

Pro správný průběh kompostovacího procesu je třeba zajistit podmínky dle původu a kvality vstupních surovin. Nejdůležitější pro volbu technologie kompostování je to, zda je v surovinách potenciální přítomnost patogenních mikroorganismů, chorob rostlin, přítomnost semen a kořenů vytrvalých plevelných rostlin (jako například pýr plazivý).

Úprava kompostu

Zralý kompost po skončení kompostovacího procesu je vhodné pro další skladování ponechat nepřesátý (se zbytky strukturního materiálu, například zbytky dřeva) a to z důvodu zajištění dostatku vzduchu v kompostu – udržení života v kompostu – půdního edafonu, který se díky správnému kompostování v kompostu usídlil a potřebuje ke svému životu dostatek vzduchu. Před aplikací je vhodné podle potřeby kompost prosít nebo ponechat podle účelu použití a kvality vstupních surovin bez dalších úprav. Z kompostu lze vyrobit i substrát namícháním se zemínou, nebo přidat další živiny a to buď pro ekologické zemědělství například kamennou moučku nebo pro konvenční technologie i průmyslová hnojiva.

Skladování kompostu

Kompost je nutné skladovat tak, aby nebyl podmáčen, znehodnocen náletem semen plevelů. Je vhodné jej uložit do zastřešeného skladu nebo přikrýt vhodnou textílií, folií, stříškou, apod.

Vhodné a nevhodné materiály ke kompostování

Pro kompostování je ideální rozmanitá směs nejrozličnějších biologicky rozložitelných materiálů, které vznikají v zahradě, v domácnosti, při údržbě veřejné zeleně, na hřbitovech, tržističích, v restauračních zařízeních, školních jídelnách. Mícháním různých surovin vyrovnáváme jednostrannosti, nejenom co se týká obsahu živin, ale i struktury kompostované zakládky.

Z hlediska kompostování rozdělujeme odpady na materiály:

1. vhodné na kompostování,
2. podmíněčně vhodné na kompostování,
3. nevhodné na kompostování

Materiály vhodné ke kompostování:

Zahradní bioodpady



Posekaná tráva, zbytky zeleniny, opadané ovoce, uvadlé rostlinné části, plevelné rostliny, odřezané části větví, listí, apod.

Kuchyňské a domovní bioodpady

Všechny rostlinné odpady z přípravy jídel (zbytky z čištění ovoce a zeleniny), usazenina z kávy, slupky z jižního ovoce (banány, pomeranče, citróny), zbytky vařené stravy, potraviny po záruční lhůtě, uvadlé kytice, opotřebovaná zemina z květináčů, vlasy, zbytky vlny, papírové kapesníčky, papír, lepenka, popel z kamen pouze čistý dřevní (pokud pálené dřevo nebylo konzervované nebo impregnované). Slupky z jižního ovoce (pomeranče, grepy, banány, citróny) jsou snadno náchylné k plesnivění, a proto by se neměly používat ve větším množství ke kompostování. Občas se tvrdí, že slupky citrusového ovoce jsou ošetřeny chemikáliemi, a proto nepatří do kompostu. Citrusové plody se převážně ošetřují organickými fungicidy, aby nebyly při transportu napadeny houbami. Tyto fungicidy se však při procesu kompostování bez problému rozkládají. Kávová sedlina a vylouhovaný čaj jsou oblíbenou potravou pro žížaly. Obsahují důležité živiny, jakými jsou draslík a hořčík. Vaječné skořápky působí vysokým obsahem vápníku proti okyselování kompostu. Těžko se rozkládají, a proto se musí dobře rozdrtit. Zbytky vlasů a vousů obsahují hodně dusíku a lze je dát přímo do kompostu.



Bioodpady z chovu hospodářských zvířat

Zvířecí výkaly (hnůj, hnojůvka, močůvka) dobytka, drůbeže, koní, králíků atp. chovaných na slámě nebo dřevěných pilinách.

Kompostovací přísady

Patří mezi ně např. vápenaté látky, bentonit, rohovinová moučka, různé urychlovače kompostování, různé výluhy z rostlin, půda, zralý kompost, kamenná moučka, apod. Přísady slouží jako dodavatelé živin a stopových prvků, ale také vážou zápach a podporují rozklad. Mají vyrovnávací účinek a odstraňují jednostranné složení. Jejich používání však není všeobecně nevyhnutelné. Měly by se používat pouze na řešení vzniklých problémů, např. s překyslením (vápenaté látky), s nemocemi vstupních materiálů nebo s nedostatkem dusíkatých surovin a fosforu. Při dodržování základních podmínek kompostování a používání kvalitních surovin ve správném poměru je použití kompostovacích přísad nadbytečné.

Materiály podmíněně vhodné ke kompostování:

Toto je zvláštní skupina materiálů, která může být kompostovaná, ale vyžaduje si zvýšenou pozornost. Patří sem např.:

Části rostlin napadené chorobami a parazity. Velká část těchto onemocnění rostlin se procesem kompostování zničí. Je však potřebné zabezpečit, aby se napadené rostliny kompostovaly tzv. horkým procesem - hygienizace, kdy teplota převyšuje 50°C po dobu minimálně 4 dny. Na hygienizaci viditelně a silně napadených částí rostlin je dobré použít vápno. Napadené rostliny dobře navlhčíme a posypeme vápnem. Do kompostu ho použijeme až po ukončení horké fáze kompostovacího procesu.

Rostliny s vyzrálými semeny a rozmnožující se kořenovou soustavou. Při některých druzích houževnatých rostlin (pýr plazivý, pupenec rolní, pampeliška lékařská...) hrozí riziko, že jejich semena a kořeny zůstanou schopné klíčení i po procesu kompostování. Existují 2 zaručené způsoby jak zamezit jejich klíčivost:

- ❖ Nasbíraný materiál vložíme dobře navlhčený do černého pytle a necháme minimálně 14 dní na slunku zapářit. Potom ho můžeme kompostovat.
- ❖ Nasbíraný materiál vložíme do nádoby s vodou a necháme na minimálně 14 dní zkvasit. Když nám začne voda pění, můžeme ho kompostovat. Vodu můžeme použít na zálivku – obsahuje množství živin.

Chemicky ošetřené rostliny. Při nutnosti zpracovat chemicky ošetřený materiál se řiďte podle pokynů na bezpečnostní kartě přípravku (popřípadě na etiketě).

Materiály nevhodné ke kompostování:

Odpady, které nepodléhají biologickému rozkladu např. sklo, kovy, plasty, velká část textilu.

Odpady s obsahem nebezpečných látek a těžkých kovů např. barvy, staré léky, staré oleje, baterie, chemické prostředky, prach ze zametání a vysávání, popel a odpad z natíraného, chemicky ošetřovaného dřeva a dřevotřísky.

Bioodpady podezřelé, které obsahují patogenní mikroorganismy. např. výkaly od masožravých zvířat, nemocných zvířat, cizích nebo neznámých zvířat, ale i lidské výkaly, kaly ze žumpy a septiků. **Bioodpady s nadměrným obsahem soli a mastnoty** např. velmi slané potraviny, bioodpady a zemina kontaminované posypovou solí (ze zimní údržby) nebo olejem (havárie, únik oleje...).

Problémy a odstraňování chyb při kompostování

Vysušování

Během letních dní nebo při kompostování horkou cestou, dochází ke zvýšení vypařování vody z kompostovací zakládky. Při nízké vlhkosti dochází k výraznému zpomalení, v některých případech až téměř k zastavení rozkladného procesu. Tomu můžete předejít pravidelnou kontrolou vlhkosti. Odpařování snížíme také umístěním kompostovací zakládky do stínu a jeho zakrytím např. kompostovací textilií, stříškou... Charakteristickým znakem pro suchý kompost je bílý plísňový povlak a houbovitý zápach materiálu.

Náprava: za přidání tekutiny (rostlinný výluh, voda) nebo čerstvého zeleného materiálu (např. posekaný trávnik). Kompostovací zakládka by měla být stejně vlhká v celém svém průřezu p celou dobu kompostovacího procesu.

Přemočení kompostu

Přemočený kompost se lehko pozná podle nepříjemného zápachu. Velmi mnoho vlhkosti a zároveň nedostatek strukturního materiálu a dutin vede k absenci vzduchu v kompostu, což způsobuje vznik hniloby a zápachu. Tento problém vzniká ze dvou důvodů. Když do kompostu dáme velké množství vlhkého materiálu (např. odpad ze zeleniny a ovoce, čerstvě pokosená tráva) nebo v čase dlouhotrvajících dešťů.

Náprava: Kompost promíchat (obrátit) a přidat suchý a strukturní materiál nebo savý materiál (sláma, piliny, posekané dřevo). Také čerstvý kompost nebo zemina dokáže vázat vlhkost a zápach. Kompost během silných dešťů je vhodné přikrýt stříškou nebo kompostovací textilií.

Nepříjemný zápach

Při nedostatku kyslíku probíhá v kompostu anaerobní rozkladný proces, při kterém vznikají různé zapáchající látky. Zápach může vzniknout už při dlouhém skladování a slabém provzdušňování materiálu s vysokou vlhkostí a vysokým obsahem dusíku jako i při skladování čerstvě posekané trávy.

Náprava: bioodpady s jemnou strukturou, vysokou vlhkostí a vysokým obsahem dusíku (měkké, zelené a šťavnaté suroviny), co nejrychleji uložit na kompostoviště a smíchat ho se strukturním materiálem, jako jsou například sláma, seno, upravené dřevní odpady (hobliny, štěpka...).

Nedostatečná teplota

Teploty 50 až 70 °C, která je nevyhnutelná pro dostatečnou hygienizaci (viz. horké kompostování) některých druhů bioodpadu, můžeme dosáhnout pouze tehdy, když kompostujeme minimálně 1m³ čerstvého bioodpadu. Může se stát, že i při dostatku materiálu nám teplota nevystoupí na požadovanou hodnotu, nebo po počátečním nárůstu nám teplota rychle klesne.

Náprava: kompost musíme překopat (provzdušnit), zkontrolovat vlhkost, popřípadě přidat dusíkatý materiál (např. čerstvě pokosenou trávu, kuchyňský bioodpad, hnůj...). Další možností je přidat očkovací kompost – hotový kompost, kvalitní zahradní zeminu, rostlinný výluh nebo mikrobiologický startér a tím se může zvýšit činnost mikroorganismů a tím také teplota kompostovací hromady.

Problematičtí živočichové v kompostu

Nevhodné kompostování některých druhů odpadů může přilákat škodlivý a dotíravý hmyz, ale i hlodavce. To způsobuje zvýšení rizika výskytu chorob a patogenních mikroorganismů přenosných na člověka. Proto je potřeba zabránit šíření těchto nežádoucích příživníků.

Kompost

Kompost je organické hnojivo se stabilní formou dusíku. Živiny jsou uvolňovány postupně podle potřeb rostlin, nedochází k jejich vyplavování do spodních vod. Je to pomalu působící hnojivo. Kompost udržuje nebo obnovuje kvalitu půdy díky vynikajícím vlastnostem humifikovaných organických složek s obsahem 25 %. Mezi hlavní výhody využívání kompostu patří zlepšení a udržení přirozené úrodnosti půdy, struktury a pórovitosti půdy, vododržnosti.

Obsahuje základní živiny pro zdravý vývoj rostlin – v průměru 0,8 dusíku, 0,2 % fosforu,



1,2 % draslíku, vápník a další živiny. Upravuje kyselost půdy – má zásaditou reakci p H 8,5. Zvyšuje aktivity mikrobiální populace v půdě což má za následek snižují výskytu chorob rostlin.

Aplikace kompostu:

Kompost na půdu aplikujeme v rovnoměrné vrstvě. Nedoporučuje se zaorání nebo rytí hluboko do půdy, ale jen jemné zapravení, například kultivátorem nebo ručně hrabičkami.

Náročnost rostlin na živiny	Množství kompostu v litrech na 1 m²
<i>Nenáročné rostliny</i>	4 - 6
<i>Středně náročné rostliny</i>	7 - 10
<i>Náročné rostliny</i>	10 - 15

Výluh z kompostu

Výluh připravíme tak, že smícháme 1 litr zralého prosátého kompostu s 10ti litry vody. Za každodenního míchání ho necháme vyluhovat cca 14 dní. Potom ho přecedíme a zředíme s vodou minimálně v poměru 1:10. Tento výluh používáme na rychlé zásobení živinami ve formě postřiku. Působí příznivě i jako preventivní přípravek na ochranu rostlin. Rostliny, které jsou pravidelně stříkané tímto výluhem, jsou odolnější proti chorobám a škůdcům.

Domovní kompostování

Domovní kompostování znamená kompostování bioodpadu, který vzniká v domácnosti a používání výsledného kompostu je na záhradách patřících k soukromým domácnostem.

Domovní kompostování je využití surovin organického původu - prevence vzniku bioodpadu .

1. Varianta studené kompostování v kompostérech:

Domácí kompostéry typu „pyramida“ objemu do 1 m³ nebo kompostování doma ve větších hromadách umožňují „studené kompostování“, protože „horké kompostování“ funguje pouze tehdy, jeli velké množství surovin najednou. Odpad se průběžně přidává buď po vrstvách nebo si ho lze namíchat předem v nádobě nebo na ploše pro zajištění správného poměru živin C : N a vlhkosti. Základem je dostatek uhlíkatého odpadu, například zbytky jídel lze zabalit do papíru, nasekat dostatek dřevních štěpky, apod. Kompostéry se ukládají přímo na terén do přímého kontaktu s půdou a přilákají spoustu žížal V horní části bude tedy probíhat klasický kompostování proces a ve spodní části bude vznikat žížalový kompost. Kompostování bude fungovat i při umístění na zpevněné ploše. Kompostér lze umístit kamkoli pouze ne příliš blízko obytného domu. Vhodné je umístit kompostér do polostínu, aby byl vystaven částečně i slunečnímu záření. V letním období otevřít ventil ve víku kompostéru, v zimním období ventil uzavřít. Nedoporučuje se umíšťovat kompostér příliš blízko domu.

Plevele se studeným kompostováním nezničí, protože nevznikne potřebná teplota k jejich zničení a je nutno zamezit jejich klíčivosti postupem uvedeným v předcházející kapitole.

Obsah kompostéru se působením rozkladných procesů zredukuje až o polovinu. Za optimálních podmínek je možné po 8 až 10 týdnech vyjmout z kompostéru kompost vhodný k mulčování. Po uplynutí 16 až 20 týdnů by kompost měl dosáhnout zralosti – je drobivý, temně hnědý a voní po lesní půdě.

2. Varianta horké kompostování :

Horké kompostování splňuje podmínky vzniku vysokých teplot, které spolehlivě zničí semínka a kořeny plevelů, potenciální choroby a patogeny. Pro horké kompostování je nutné mít vždy dostatek suchých surovin (papír, lepenka, dřevní štěpka, listí, ...). Horké kompostování lze provádět na volné hromadě nebo v boxech. Odpad se začne vrstvit surovinami s vysokým obsahem uhlíku (5 – 10 cm), pak vrstva odpadu bohatá na dusík (například čerstvě posekaná tráva), posypat zeminou nebo hotovým kompostem (dodávka mikroorganismů). Tyto vrstvy se mohou několikrát opakovat. Hromada se zakryje nejlépe kompostovací textilíí (speciální netkaná textilie) nebo fólií, starým kobercem. Do 24 hodin bude hromada horká – bude z ní stoupat pára.



Nestane-li se tak je zakládka špatně založená, materiál je špatně namíchan a je příliš hutný a vlhký (přidat materiál, který nasaje vodu) nebo je příliš lehký a vzdušný (nutno zalít nebo přidat zelenou hmotu). Po prvním zahřátí se začne materiál ochlazovat. Teplota se snižuje překopáním zakládky, případně upravením podílu vlhkosti. Po dvou nebo třech překopávkách by měly být všechny plevele i kořeny „uvařené“. Horká část trvá asi 1 měsíc. Takto vyrobený kompost lze použít pro mulčování. Pokud necháme kompost dál na hromadě dozrát pak se do něj nastěhují žížaly a ostatní organismy. Zrání trvá 6 měsíců až jeden rok v závislosti na počasí. Žížaly a ostatní organismy promění materiál v bohatou tmavou hmotu připomínající lepkavý čokoládový dort.



Pokud si nejsme jisti, že kompost byl dostatečně horký, je lepší plevele z kompostu úplně vyloučit.

3. Varianta žížalové kompostování – vermikompostování:

Vermikompostování je založeno na schopnosti žížal přeměňovat ve svém trávicím traktu rostlinné zbytky na velmi kvalitní hnojivo.

Vhodnou nádobu na vermikompostování si můžeme každý snadno a rychle vyrobit nebo koupit. Plocha nádoby se odvíjí od množství kompostovaného bioodpadu. Na 1 kg týdně je potřeba zhruba 0,2 m². Žížaly potřebují k životu dostatek vzduchu – při výběru nádoby proto dbáme na poměr stran 1:2:3 (výška : šířka : délka). Stěny nebo dno je vhodné opatřit otvory pro odvod přebytečné vlhkosti. Nádobu, která může být z neprůhledného plastu, nebo ze dřeva, je dobré opatřit víkem, které zabraňuje vysoušení. Pod nádobu s bioodpady a žížalami je vhodné umístit další nádobu, do které odkapává perforovaným dnem přebytečná tekutina. Tuto tekutinu můžeme použít jako tekuté hnojivo s ředěním vodou v poměru 1 : 1.

Vermikompostér lze umístit na chodbu, na balkón, do garáže, dílny, kuchyně nebo do třídy ve škole či do kanceláře. Důležité je vždy zajistit pro žížaly optimální teplotu kolem 20 °C a správnou vlhkost substrátu. V zimě je tedy nutné nenechávat vermikompostér venku bez izolace, v létě ho nevystavovat přímému slunci, aby nedocházelo k výparu vody a k přehřívání.

K vermikompostování se používá žížala hnojní (*Eisenia foetida*) a *Eisenia andrei*, které lze běžně najít na zahradě v kompostu. Na trhu lze koupit také speciálně vyšlechtěné tzv. kalifornské hybridy, které se rychle množí a dokáží intenzivně přeměňovat bioodpady ve vermikompost.

Žížaly krmíme především zbytky ovoce, zeleniny nebo částečně zkompostovanou trávou a listím. Velice rády mají kávovou sedlinu nebo namočené proužky papírové lepenky. Nevhodné je dávat žížalám mléčné výrobky, zbytky masa a tuky. Množství odpadu se odvíjí od počtu žížal. 0,5 kg žížal zkonsumuje za den okolo 0,25 kg odpadů, což je zhruba množství, které vyprodukuje čtyřčlenná rodina za den.

Kvalita vyrobeného vermikompostu je podstatně vyšší než běžného kompostu. Výměšky žížal tvoří vlastní hmotu hnojiva. Enzymy obsažené ve vermikompostu po hnojení rostlin všeho druhu zvyšují úrodu (vysoko nad 15 %) a rostliny mají bohatší vzrůst. Rostliny jsou odolnější proti chorobám a škůdcům, jelikož jsou vermikompostem posílené. Objem vzniklého vermikompostu je 5 – 6 krát menší než obyčejného kompostu.

Komunitní kompostování

je kompostování, na kterém se podílí skupina občanů nebo domácností v určité lokalitě, s cílem společně kompostovat vlastní bioodpad.



Vznikající kompost je využíván pro vlastní potřebu občanů vzniklé komunity. Komunitní kompostování může zavést - skupiny rodinných domů, bytové domy, zahrádkářské kolonie, školní a předškolní zařízení, firmy,



hřbitovy, parky, obce. Komunitní kompostování lze realizovat způsobem studeného nebo horkého kompostování.



Informace k projektu MINIWASTE:

www.miniwaste.eu

www.miniwaste.cz

Kontaktní údaje:

Odbor životního prostředí Magistrátu města Brna, Kounicova 67, 601 67 Brno

ozp@brno.cz

tel. 542174552

Zpracoval Odbor životního prostředí Magistrátu města Brna

Březen 2011